

॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ गोष्ठप्रविष्टव्याघ्रादेरहिंसागवामेव हिंसा भवति अतएतयोर्मध्यधर्मस्य परिग्रह आर्तत्राणं श्रेयान् ॥ ४९ ॥ ५० ॥ मस्तकं भिदंति शृंगद्विर्मा भूदिति नस्तकां निति पाठेनासिकाः ॥ ५१ ॥ जर्जरीकृते दंडेन तदभावे भारवहनादिकार्ये न स्यादतः पुराणमेव धर्ममाचर न त्वत्र प्रवाहायातं हिंसादिदोषमवेक्षस्वेति भावः ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ मन्युः दैन्यं ॥ ५४ ॥ आततायी शस्त्रपाणिः मन्युः

न चोष्टानवलीवर्दानाश्वाश्वतरगर्दभाः ॥ युक्तावहेयुर्याना नियदिदं डोनपालयेत् ॥ ४१ ॥ न प्रेष्यावचनं कुर्युर्न बालाजातुकर्हि चित् ॥ न तिष्ठेद्युवती धर्मे यदि दंडोनपालयेत् ॥ ४२ ॥ दंडे स्थिताः प्रजाः सर्वाभयं दंडे विदुर्बुधाः ॥ दंडे स्वर्गो मनुष्याणां लोको यं सुप्रतिष्ठितः ॥ ४३ ॥ न तत्र कूटं पापं वा वचनावापि दृश्यते ॥ यत्र दंडः सुविहितश्चरत्यरि विनाशनः ॥ ४४ ॥ हविःश्वाप्रलिहेदृष्ट्वा दंडश्चेन्नोद्यतो भवेत् ॥ हरेत्काकः पुरोडाशं यदि दंडोनपालयेत् ॥ ४५ ॥ यदीदं धर्मतो राज्यं विहि तं यद्यधर्मतः ॥ कार्यस्तत्र न शोको वै भुंक्ष्व भोगान्यजस्व च ॥ ४६ ॥ सुखेन धर्मं श्रीमंतश्चरंति शुचि वाससः ॥ संवर्षतः फलैर्दानैर्भुजानाश्चान्नमुत्तमं ॥ ४७ ॥ अर्थे सर्वे समारंभाः समायत्तान संशयः ॥ स च दंडे समायत्तः पश्य दंडस्य गौरवं ॥ ४८ ॥ लोकयात्रार्थमेव ह धर्मप्रवचनं कृतं ॥ अहिंसा साधु हिंसेति श्रेयान् धर्म परिग्रहः ॥ ४९ ॥ नात्यंतं गुणवत्किंचिन्न चाप्यत्यंतं निर्गुणं ॥ उभयं सर्वकार्येषु दृश्यते साध्वसाधुवा ॥ ५० ॥ पशूनां वृषणं छित्वा ततो भिदंति मस्तकं ॥ वहंति बह वो भारान्वध्नंति दमयंति च ॥ ५१ ॥ एवं पर्याकुले लोके वितथैर्जर्जरीकृते ॥ तैस्तैर्न्यायैर्महाराज पुराणं धर्ममाचर ॥ ५२ ॥ यजदेहि प्रजां रक्ष धर्मं समनुपालय ॥ अमित्रान् जहिकौ ते यमित्राणि परिपालय ॥ ५३ ॥ माचते निघ्नतः शत्रून् मन्युर्भवतु पार्थिव ॥ न तत्र किल्बिषं किंचित्कर्तुं भवति भारत ॥ ५४ ॥ आततायी हियो हन्यादा ततायिनमागतं ॥ न तेन भ्रूणहासस्यान्मन्युस्तं मन्युमार्छति ॥ ५५ ॥ अवध्यः सर्वभूतानां मंतरात्मान संशयः ॥ अवध्ये चात्मनिकथं वध्यो भवति कस्य चित् ॥ ५६ ॥ यथा हि पुरुषः शालांपुनः संप्रविशेन्न वा ॥ एवं जीवः शरीराणि तानि तानि प्रपद्यते ॥ ५७ ॥ देहान् पुराणानुत्सृज्य नवान्सं प्रतिपद्यते ॥ एवं मृत्युमुखं प्रादुर्जनायेत तत्त्वदर्शिनः ॥ ५८ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिप० राजधर्मानुशासनप० अर्जुनवाक्ये पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ वैशंपायन उवाच अर्जुनस्य वचः श्रुत्वा भीमसेनो त्यमर्षणः ॥ धैर्यमास्थाय ते जस्वी ज्येष्ठं भ्रातरमब्रवीत् ॥ १ ॥

क्रोधः मन्युं क्रोधमार्छति आसर्वतः क्रच्छति प्राप्नोति मन्युः कर्तानां हं कर्तेति श्रुतेस्तत्र भ्रूणहा भवतीत्यर्थः ॥ ५५ ॥ वस्तुतस्तव वध्य एव आत्मा देहस्तु शालावदनात्मा तेन देहेन देहे निहतेनात्मा हंता वा वध्यो वेत्याह अ वध्य इत्यादिना ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ इति शां० रा० नै० भा० पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ अर्जुनस्येति ननु देहश्चेच्छाला तुल्यस्तर्हितत्पीडया कः पीड्यते इत्याशंक्य मन एव पीड्यते नात्मेति वक्तुं मयमध्यायः ॥ १ ॥